

Fàbrica de símbols In-FCTA, el Festival de Cinema de la Terra Alta

La Terra Alta és la comarca més cinèfila de Catalunya, perquè dels seus dotze pobles, vuit tenen un cine actiu. És la comarca (12.000 habitants) amb més cines actius per habitant

08 agosto 2023 08:53 | Actualizado a 08 agosto 2023 08:55

Un artículo de Xavier Graset

Periodista, licenciado por la Universidad Autónoma de Barcelona. Dirige y presenta el programa 'Más 324' en el canal de televisión 3/24, el cuarto canal operado por Televisión de Cataluña, perteneciente a la Corporación Catalana de Medios Audiovisuales

Endinsant-me en l'assaig de Gilbert Durand, *La imaginació simbòlica* (Ed. Fragmenta), traduït i prologat per Adrià Pujol Cruells, dins la col·lecció de la biblioteca de pensament contemporani, que dirigeix el filòsof Joan-Carles Mèlich, me n'he anat cap a Bot, a la Terra Alta, que aquests dies fa la setena edició de l'In-FCTA, el Festival de Cinema de la Terra Alta.

M'explico: l'assaig de Durand es dedica –segons llegim a les cobertes– a «aprofundir en els problemes interpretatius del símbol i observa el procés d'exclusió a què el pensament cientista occidental l'ha sotmès».

El traductor, antropòleg i escriptor Adrià Pujol ens ajuda a entrar en la dualitat permanent en què es mou l'ésser humà: «La prova versus la incògnita, la realitat contra la idea, la raó contrastant l'instint, a una banda hi tenim la burocràcia, els diccionaris, les jerarquies, l'enteresa mental, la ciència i la predictibilitat, i a l'altra hi ballen les epifanies, neurosis i sorpreses, quimeres i fantasies, al·legories, somnis, la transcendència».

Dos pols necessaris per trobar sentit a l'existència, i on el símbol que fa que el colom sigui també representació de la pau, o que el foc pugui simbolitzar des de fúria o poder a la passió d'uns amants (seguint amb els exemples d'Adrià Pujol), i aquí la funció poètica del llenguatge, i si m'ho permeteu de la «fàbrica dels somnis» que és el cine és fonamental a l'hora de construir-los i difondre'ls, més enllà de la inflació d'imatges que no inspiren cap transcendència.

El cine que aquests dies, i fins dissabte, es pot veure a Bot dins les projeccions de l'In-FCTA, un festival que arriba a la setena edició, des que l'actor Ivan Massagué, enamorat de la comarca i amb casa a Bot, el va posar en marxa. N'és el codirector amb l'Úrsula Agut, membre de l'entitat cultural

de Bot, Sorolla't, i la seva vitalitat i contactes al seu sector, i la implicació de la gent del poble han construït aquest espai de gran potència i valor simbòlic.

De fet la Terra Alta és la comarca més cinèfila de Catalunya, perquè dels seus dotze pobles, vuit tenen un cine actiu. És la comarca (12.000 habitants) amb més cines actius per habitant. A sis pobles hi ha programació setmanal i a la capital, Gandesa, i a Bot de manera més esporàdica, però justament aquest any el cine de Bot, amb Josep Mulet al capdavant, ha celebrat els seus 60 anys de funcionament. Ho van celebrar el diumenge 30 de juliol, projectant *La guerra secreta de Sor Catherine*, la mateixa amb què van començar aquest recorregut.

És en aquesta guerra de la defensa dels valors del cine com acte cultural en què s'ha implicat l'Ivan Massagué, que no és secreta però que reclama tots els ajuts per fer créixer el festival, que poca broma tota la gent que estira i mobilitza. Una de les cares visibles d'aquests anys de festival, l'actor Jordi Díaz, que n'ha presentat les gales d'obertura i de lliurament de premis, amb una saviesa i domini com pocs, fins al punt de lligar el seu nom al projecte.

Enmig de tots els canvis d'hàbits de consum cultural, que han fet de cada menjador de casa una petita sala on arriba l'oferta dels canals de *streaming*, aixecar la veu, i fer-se sentir, per reivindicar el fet social d'anar al cine, de retrobar-nos amb amics i parents, comentar la pel·lícula, fer un vi, un sopar, una copa, riure, saludar-nos, com fa l'In-FCTA és d'admirar i de seguir. És clar que també hi ha altres festivals a les nostres comarques tant a Vila-seca, com el REC de Tarragona o el FIC-Cat, i encara més, però aquesta aventura de l'Ivan Massagué a Bot és singular.

El fet d'anar al cine, com el d'anar al teatre, o a veure una exposició, ens ajuda a humanitzar-nos, i aquí torno a la idea que tenim la imaginació segrestada per l'imperialisme de l'objectivitat i l'explicació científica, i per això demana una reacció el llibre del filòsof Gilbert Durand. Que desperti la imaginació simbòlica! Que ens serveixi per treure'ns la depressió que ens pot generar la veritat científica.